

بَعِيثُ، کاسیر لستاده - مَبْعُوثٌ
 مثله و نام اسپ مروین مدعی کرب
 و بعیث بن حُرَیث و بَعِیث بن
 رِذَام و بَعِیث بن بَشِير - شاعر
 رَجَاءُ شَمْلَةُ الدَّلِ و بَعِیْن مَعْمَر بن
 مَرْشَعِیْت نزدیک مدینه مروان را
 و یَوْمَ بَعَثَ رُوزِجَانُ اوس و خَزْرَج
 و بَعِیْثُ فرستنده و بر آئین زده و یکی
 از نامه های با رتیبالی و هو الذی یَعِیْثُ
 الخلقای یُحِیْم بَعْدَ کَوْتِ
 رِبَاعِیْثُ اسم سریانی است و آن
 تریسان را بمنزله استقامت
 مسلمانان را
 و بَعَثَ بَعَثًا بهنجت اورا
 و بَعَثَ النَّاقَةَ بر خیزانید ناقد را و نیز
 بَعَثَ نَرَسْتَادُونَ و زنده نمودن بیدار
 کردن بر آگنده نمودن بَعَثَ اسم است
 از آن بَعَثَاتٌ جمع
 رس (بَعِثَ بیدار ماند
 و ابْتَعَثَهُ) برانگخت اورا و فرستاد
 و بیدار کرد
 بَعَثَ مِنْهَا الشَّعْرَ و خَيْرَةٌ برآمد
 و روان شد
 و ابْتَعَثَ (بر آئین زده و فرستاده شد)
 و ابْتَعَثَ كَلَامًا لِقَائِهِ یعنی برخاسته
 که رخصت و رفت و نیز ابْتَعَثَ شُكْرًا
 و بر آمدن مدان شدن
 و مَبْعُوثٌ صحابیت نام او مضطرب
 بود آن حضرت علی اشدر طبرستان
 داده باین نام خواند
 ب ع ث (بَعِثَ) بجز نام پدر
 و صلوات از قبیل بکر بن عامر بودند
 و بَعِثَ کَرَمًا و مناجات بَعِثَ

الشاعر
 بَعِثَ لَعْنَةً انظر کرد و تقشیش نمود
 و بَعِثَ التَّرَابَ کاوید از او برانگخت
 و بَعِثَ التَّخَمُّمَ جدا کرد و بالا کرد
 آن را او بیرون آورد و او لکن است قال
 اللهُ تَعَالَى بَعِثْنَا فِي الْقُبُورِ - و بَعِثَ
 الخوض ای هَذَا مَدَّ وَجَعَلَ اسفله
 اعلاه و نیز بَعِثَ شُورِيْدَنَ و ل
 تَبَعِثَ التَّنْفُوسَ شوریید و ل
 ب ع ث ط ا بَعِثَ بالضم نافع
 و اوس و میان آن و در بر یاد کرد و
 و قد تنقل الملك و بَعْثَ و ابْنِ بَعِثَ
 و ائمة حنیفة یقال هو ابْنِ بَعِثَ و ا
 فی حدیث معویة قیل له اخبرنا عن
 نَسِیْكَ فِی قُرَيْشٍ فَقَالَ اَنَا ابْنُ بَعِثَ مَا
 یُرید انه واسطه قریش من سره بطایفه
 و بَعِثَ بالضم نافع و اوس میانه آن
 ب ع ث ف ن بَعِثَ همیزان شین
 آب از شکستگی کناره حوض و خم
 تَبَعِثَ الْاَکَامَ مِنَ الْخَوْضِ - ریزان
 شد آب از شکستگی کناره حوض
 ب ع ث م ر بَعِثَ بالضم نام پدر
 عیان صاحب مسجد حیره
 ب ع ث ح ج بَعِثَ - گفتند سرت
 گفتار گویا ببعثت بطن است
 بَعِثَةُ بِنْتُ زَبِیدَ - بالفتح صحابیت
 و بعثت بن عبد الله تابعی
 بَعِثَةُ بِنْتُ قَلِیسَ، بالضم متولی قتل
 همسیره کلب بود از طرف منصور
 و بنو بَعِثَةَ - قبیله است
 و بَعِثَةُ (بَعِثَ) بجز فرخ از اوس
 و بَعِثَةُ الْقُرْطَانُ نام مرضی
 و بَعِثَ (بَعِثَ) کاسیر لستاده و افرات

بَعِثَ زَبِیدَ و غیره اسی موسی با
 نماید و برشت شاکر کند
 و مَبْعُوثٌ بَسْمَکَ کفائده
 و بَعِثَ بَعِثًا کفائده آن ما
 بَعِثَةُ الْحَبِّ در اندوه انداخت اورا
 محبت و بَعِثَ بِلَبْنِهِ لَدُنْکَ مهالنه
 کرد و غیره اسی
 بَعِثَ بَعِثًا کفائده آن را - بَعِثَ
 الْمَطْرَ اَلْاَرْضَ ریحیت باران و شکافند
 و بَعِثَ السَّحَابَ و اندر باران مبارک
 و بَعِثَ السَّحَابَ بَسْمَکَ
 السَّحَابِ سَتَ و ابْتَعِثَ شکافند
 ب ع و بَعِثَ پس ضد قبل دان
 در حالت اصنافت معرب بوده در حالت
 افرا و سنی بر ضم دمن بعد و افعَل بَعِثًا
 منوین تیر روایت کرده اند و حکای الفراء
 من بعد با کسر غیر التوین و اجاز بالضم و
 التوین ایضاً و اء بَعِثَ - فصل خط
 ست یعنی بعد و علت من مرترا و
 اول کسبه این کلمه گفته داؤد علیه
 السلام ست یا کعب بن لوسی و جئت
 بَعِثَ یُکَمَا یعنی بعد کما ست
 و بَعِثَ بالضم دوری و مرگ و علت قتل
 بَعِثَ لَهُ یعنی دور گرداند اورا خوار
 طاکی باد اورا و رست و غم و مندر است
 لَدُنْکَ و بَعِثَ بَعِثًا - بطریق با
 است یعنی دوری بسیار دور
 و بَعِثَ بَعِثًا و غم و منه انه لَدُنْکَ
 بَعِثَةَ مسافت و بَعِثَ یَقَالُ یَبِیْنُ بَعِثًا
 منزل بَعِثًا بالتحریک منزل دور
 و بَعِثَ غَیْرَ بَعِثًا یعنی نزدیک
 بَعِثَ کفر و حیوانه و بَعِثَ بَعِثًا
 لَعْنَةً بَعِثًا و ما عِنْدَ بَعِثَ -

ب ع

بَاعِدٌ (دور بعد جمع) *
 وَخَدَمٌ يَفْعَالٌ مَا لَمْ يَمَّا يَبْعِدُهُ
 مَتَابِعُهُ أَيضًا - وَتَخَّ عَدِيدٌ يَأْبُدُ
 مَعْنَى نَزْوِيًا شَرًّا
 يَعْجَدُ بِالْكَسْرِ لَعْنَةٌ وَفَرْيَنُ
 (بُعَادٌ) تَرْبَابٌ دُونَ
 رَجَعِيًّا (دور) يُقَالُ إِنَّكَ مَتَابِعِي
 وَهَذَا كَمَا تَمَّا يَبْعِدُ لِيَسْتَوِيَ فِي الْوَأَحَدِ
 وَبِجَمْعٍ تَخَّ عَدِيدٌ يَبْعِدُ - مَعْنَى
 تَزْوِيًا كَثِيرًا - رَأْمَةٌ جَعْدٌ أَمْرٌ
 نَسِيْتُ نَيْلُ
 رَأْمَةٌ خَيْرٌ وَفَائِدَةٌ بِفَالٍ نَهْ لَعْدٌ جَعْدٌ
 وَمَا عِنْدَهُ أَجَدٌ وَدُونَ تَزْوِيًا يَبْعُدُ
 بِمَجْمُوعٍ وَخِيَانَتٌ كَرِيحًا كَسَبَ اللَّهُ
 الْإِتْعَادَ لِيُنْبِتَهُ أَيْ الْقَاهِ لَوْجَهَهُ
 لَا يُقَالُ لِلْإِنْسَانِيِّ مِنْهُ تَعَى -
 ائْتَجَلُ وَيُعَدُّ كَثِيرٌ مَرَّةً بِلِيَارٍ دُونَ
 سَفَرٍ
 ائْتَجَلَانُ كَسْبَانٌ رَوْتَا مَيْتٌ
 بِمَعْنَى
 (رَأْمَةٌ) بَعْدَاتٌ بِسٍ وَتَعِيدٌ يَتَهَيَّأُ
 وَيَمُودُ أَوْ ائْتَجَلُ سِجَانٌ وَذَلِكَ
 إِذَا كَانَ الرَّحْلُ مَسَاحًا عَنْ تَيَازُصَاتِ
 التَّجَانِ نَمَّ بِأَيْتِهِ تَمَّ يَسَاحُ عَنْ تَمَّ بِأَيْتِهِ
 اللَّهُ مِنْ بَعْدُ بَعْدًا وَبَعْدًا دُونَ
 شُدَّ مَبْرُورٌ - بَعِيدٌ وَبَاعِدٌ وَبُعَادٌ
 نَفْسٌ مِثْلُ إِذَانٍ بَعْدًا وَبَعْدًا وَبَعْدًا
 بِمَجْمُوعٍ يُقَالُ فَلَانٌ مِنْ بَعْدَاتٍ
 الْأَمِيرُ وَمِنْ قُرْبَانِهِ
 (بَعْدَةٌ) دُونَ كَرْدٍ أَوْ رَا وَابْعَدَكَ
 اللَّهُ دُونَ دُونَ دُونَ الزَّرِيرِ وَنَيْزِ
 وَابْعَادٌ دُونَ رَفْعٍ
 وَبَاعِدَةٌ مَبَاعِدَةٌ وَبُعَادًا دُونَ

شکل در دور آوردن و دور شدن لازم است و منفردی
 است اما به آن تَعْبُدًا دور کرد او را
 سَعَدٌ دور رفت
 رَتَبٌ دور شد
 رَتَبًا عَدَدٌ سعید شمرد آنرا *
 اسْتَبْعَدَ الشَّيْءُ استعجاب
 اسْتَبْعَدَ وَرَشِدٌ وَنَيْزٌ دور شد و نیز
 دوری بستن
 دور آوردن دور آمدن (بَاعِدَةٌ) بِالْكَسْرِ
 حُرُكَتُ دَادٍ آنرا و نیز آنرا
 بَعْدٌ (بَعْدَةٌ) بِالْفَتْحِ بِشَكْلِ وَبِحُرُوفِ
 كَيْفِ ائْتَجَلُ تَجَمُّعٌ وَفَقْرًا
 (بَعْدَةٌ) نَحْشَمٌ بِرُكْعِ خَدَا
 بَعْدَةٌ (مَحْرُكَةٌ) سَرْنَه
 (بُعَادٌ) كَعْرَابٌ بِرُكْعِ نَحْشَمِ
 (بُعَادٌ) كَشْدٌ ائْتَجَلُ مَوْضِعٌ
 نَفْسٌ مَرَّةً
 (بَعْدَةٌ) كَثِيرٌ مَرَّةً وَكَمَا سَرَابٌ أَشْرَبُ نَهْ سَالٌ
 يَأْتِي بِسَالٍ وَكَلْبٌ فِي دَرْقِ نَقِيمٍ سَتَمَالٌ
 كَتَمْتُ وَخَرُوبٌ بَارِبِرٌ أَوْ دُونَ دُونَ مَعْنَى
 ائْتَجَلُ زَابِيَةٌ خَالِيَةٌ سِتُّ أَبْعَدَةٌ وَابْعَادٌ
 وَابْعَادٌ بُعْدَانٌ بِالْفَتْحِ بِالْكَسْرِ وَبِجَمْعٍ
 (بَعْدَةٌ) بِالْفَتْحِ نَامٌ مَوْضِعٌ
 (بَعْدَةٌ) بِالْفَتْحِ شَهْرِيَّةٌ بِشَامٍ
 لَعْنَةٌ عَامِيَّةٌ وَصَوَابٌ بَارِبِرٌ سِتُّ
 (مَبْعُورٌ) كَقَعْدٍ وَنَيْزِ حَرْبٍ رُودَةٌ
 جَاءَ بَعْدَهَا جَمْعٌ
 رَوْتَا مَيْتًا بِالْكَسْرِ كَرْدٍ بِرُكْعِ
 بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 بَاهِرٌ نَائِيًا يَا بَاهِرُ بَائِيٌ شَهْرِيَّةٌ
 نَابِغٌ نَمِيْبِيْنٌ وَدَمِيْتُ بِمَجْمُوعٍ
 ائْتَجَلُ مَبْعُورٌ بِالْكَسْرِ لَيْسَ
 لَا يُوَابِعُهُمَا عِلَاقٌ
 رَوْتَا مَيْتًا بِشَكْلِ ائْتَجَلُ

بِعْرَ الْجَعْلُ - بِيْعْرُ شَرِّ
 ائْتَجَلُ مَعْنَى بِيْرُونَ كَرْدِ بِشَكْلِ رَا كَرْدٌ
 رُودَةٌ
 مَبَاعِدَةٌ وَبُعَادٌ بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 ائْتَجَلُ مَعْنَى ائْتَجَلُ مَعْنَى سِتُّ
 ب ع ض (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 وَبِعْدَانٌ مَعْنَى بِيْرُونَ
 ع ز ق (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 كَرْدٌ ائْتَجَلُ
 وَتَمَقَّرُ
 ب ع س (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 شَرِّ لَأَغْرُ كَرْدِ شِيرَانٌ شَدَّ
 ائْتَجَلُ شَتْنٌ مَعْنَى مَاهُ بَرْتَا حَرْبٌ
 بَعَثَانٌ بِعَاسٍ جَمْعٌ
 ب ع ص (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 قُرْبُوسٌ لَأَغْرُ وَتَمَقَّرُ وَاسْتَحْوَانٌ سِرِينٌ
 (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ كَوَيْكُ سَبِيْدٌ
 وَبِعْدَانٌ
 (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 ائْتَجَلُ بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 ب ع ض (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 بِرَجِيْزِ ائْتَجَلُ جَمْعٌ وَكَأَيْدِ حَضَلِهِ
 اللّٰمُ خِلَافًا لِاَلْبِيْنِ دُرُوسِيَّةٌ وَ
 قَالَ ابُو حَاتِمٍ اسْتَعْمَلَهَا سَبِيْدِيَّةٌ وَ
 الْاَخْمَرِيَّةُ كِتَابًا بِالْقَلْبَةِ عَلِمًا بِهَذَا الْخَو
 (بَعْدَةٌ) بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 جَمْعٌ وَابْيَسْتُ بِرَبِّي اسْدَلٌ
 كَلْفَتِي فَعَالٌ بِجَمْعٍ مَعْنَى كَلْفَتِي
 رَا بِشَكْلِ ائْتَجَلُ
 رَا بِشَكْلِ ائْتَجَلُ

وَأَنْفُ بَعْضَةٍ كَذَكَ

كَيْلَهُ مَبْعُوضَةٌ شَبَّ بِشَبَّ نَاك
رَبُّعٌ وَفِيهَا بِالضَّمِّ جَانُورٌ بِسِتِّ مَانِدٌ
خُنْفَاءٌ -

رَفٌّ، بَعْضُوا بِمَوْلَا، زَيْتٌ بِسْتِ
مَانِدٌ -

رَبُّعٌ وَفِيهَا، وَرَبِّينَ أَيُّهَا بِشَبَّ نَاك
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ، بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
بِقَالَ الْعَرَبِيَّانِ تَبَعٌ تَبَعًا

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) فَرَجٌ كَرْدَانِ
أَنْزَالٌ وَنِيْزٌ بِعِطَّةٍ بِأَفْتَحَ غُلُوكَرْدَانِ
وَرِنَادَانِي وَكَارِزِشْتِ

أَبْعَطُ فِي السُّوْمِ دَوْرٌ رَفْتِ
سُورِ سِجَرِ وَنِيْزِ أَيْطَا كَرِخِيْتِنِ وَوَرِ
صَدْرِ كَرِخِيْتِنِ وَغُلُوكَرْدَانِي وَرِنَادَانِي

رَزِشْتِ وَوَلَا يَمْنِي كَفْتِنِ وَكَفْتِ
وَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ فَوْقِ طَاقْتِ
رِشْتِ -

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) - الضَّمُّ شَرِيحٌ
كَرْدَانِي وَرِنَادَانِي وَوَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ
فَوْقِ طَاقْتِ رِشْتِ -

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) - الضَّمُّ شَرِيحٌ
كَرْدَانِي وَرِنَادَانِي وَوَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ
فَوْقِ طَاقْتِ رِشْتِ -

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) - الضَّمُّ شَرِيحٌ
كَرْدَانِي وَرِنَادَانِي وَوَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ
فَوْقِ طَاقْتِ رِشْتِ -

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) - الضَّمُّ شَرِيحٌ
كَرْدَانِي وَرِنَادَانِي وَوَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ
فَوْقِ طَاقْتِ رِشْتِ -

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) - الضَّمُّ شَرِيحٌ
كَرْدَانِي وَرِنَادَانِي وَوَرِ سِجَرِ كَرِخِيْتِنِ
فَوْقِ طَاقْتِ رِشْتِ -

بِشَبَّ نَاك رَانِدِنِ وَكَرِخِيْتِنِ اَزْجِنِك
كَفَارِ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

عَلَا كَرْدَانِ وَنِيْزِ اَلْبِيْعَاقِ سَخْتِ فَرُوخِيْتِنِ
اِبْرِبَارَانِ رَا وَنَاگَاهِ لِسَخْنِ وَرِ

أَمْدِنِ وَزِيَادَةٌ كَوْنِي كَرْدَانِ وَرِ
اَلْحَدِيثِ اِنَّ اَللَّهَ تَعَالَى يَكْرَهُ اَلْاِسْتِعَاقَ

فِي اَلْكَلَامِ وَرِجْمَ اَللَّهَ عِبْدًا اَوْ جَزْ
فِي كَلَامِهِ *

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

بِعِطَّةٍ (عِطَّةٌ) كَعَصْفُورِ كَوْتَاهِ قَدِ
رَبُّعٌ تَبَعٌ تَبَعًا بِرَبِّهِ كَرْدَانِ، تَبَعٌ

سخت از باران

بَغْرَةٌ (بغیرت) از سببیکه بعد باران کاندید
بمانند سببگرده و له بَغْرَةٌ
مِنَ الْعَطَاءِ لَا يَفِيضُ يَعْنِي اودا اتم

اعطاست

بَغْرٌ (بغیر) محرکه تشنگی که از آب زود
بباری تغلغی سخته که در این سوره

عَبْدُ رَبِّهِ مِنْ قَرْبٍ فَعِيلٌ لِيُذَكَّرَ
بَشَا وَمَا تَأْتِيكَ بِغَرٍّ وَأَبْ نَا كَوَارِدُ
که از خوردن آن ستور به بباری جز
مبتلا گردد وَتَفَرَّقُوا مَقْدَرٌ بَعْدَ -

کیسر او لها یعنی در هر جانب

بَغْرٌ (بغیر) بغیر البغیر بقره بباری
بغیر مبتلا شد بَلَاغٌ كَكَتْ وَبَغْرٌ
گامید نعت سنان بَغْرٌ بَانْفِخ

وینیم جمع

بَغْرٌ (بغیرت) السَّعَاءُ بَعْدًا سَخْت
بارید باران یکدفعه و منیر بَعْرَتِ
الآذُنِ مَجْهُولٌ وَبَعْرٌ الْآذُنِ -

آب و از زمین ما وَبَعْرٌ الْقَوْمِ بَعْرٌ
افتاد پروین و دلیل باران کردید

بَغْرٌ رَسٌ (بغیرت) بَانْفِخ
شهر سلمه بن عبد الملک که در این
کوه کحام است

بَغْرٌ زِدْبَاغِزٌ بِصَاحِبِ
نشاط و نشاط آورنده و تیزی مرد

اقدام کننده بر مجور و منک و در آن
دور پدی از حد گذرگشته

بَغْرٌ زِدْبَاغِزٌ نَمَسٌ اَزْجَا مَهْ خَزَا بَا مَهْ
است مانند حریر

بَغْرٌ (بغیرت) بَعْرٌ دَوَاوِرٌ بِوَجْهِ
دستی و نیز بفرز نشاط و بادی کرد
شتر با عام است و بَغْرٌ بَاغِزٌ مَآ

حَدَّكَهَا مَعِي كَهَامَا لَلشَّاطِطِ

بَغْرٌ سٌ (بغیرت) بَانْفِخ سَوَا
للت بیانیت

بَغْرٌ شٌ (بغیرت) بَانْفِخ
باران نرم که روان نگرود

وَأَوَّلُهُ لَلطَّلِ الْأَوَّلِ الْأَوَّلِ الْبَغْرُ
بَغْرَةٌ - مثله

(مَطَرٌ بَانْفِخٌ) باران و نرم و سست

رَفٌ (بغیرت) السَّعَاءُ بَعْرٌ - باران
نرم و ضعیف بارید و منیر بَغْرَتِ الْآذُنِ

بَغْرٌ - آذُنٌ مَبْعُورَةٌ نَمَسٌ
ازان وَالصَّبِيحِيُّ بَبَغْرٍ الْبِهِ بِنِي

مے دارد و باد و ماده گرستین است

بَغْرٌ بِيْدَا آذُنِ كَرُوْدٍ اَزْجَا رُوْدِ
از آفتاب يقال يَبْغُرُ الْمَاءُ

وَأَبْغَاشٌ) باران ضعیف رسانیدن
بغیرت را منیر بَغْرٌ لَلْآذُنِ

بَغْرٌ شٌ (بغیرت) بَانْفِخ
شهریت میان هرات و سمرخس

مَرْبٌ كَرُوْدٌ بَقْوِي مَسُوْبٌ
بان بر غیر قیاس منها علی ابن

عبد العزیز و ابن اخیه ابو القاسم
ابراهم بن هاشم و محمد بن علی

الدَّابَّاسُ وَهِيَ السَّنَةُ مَا حَلَّ بِالصَّاحِبِ
بَغْرٌ ضٌ (بغیرت) بَانْفِخ

بَغْرٌ ضٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت

بَغْرٌ ضٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بن دیک بن عطفان - بدست سید

است از قیس و بَغْرٌ ضٌ تَسِيْمٌ
صوابیت که آن حضرت صلوات

علیه و سلم او را بچیب خوانند

بَغْرٌ (بغیرت) دشمن داشت او را

و باین معنی از تصرفت رویت
بَغْرٌ جَدَاكٌ - یعنی ببارید

بَغْرٌ تُوْدِيْعٌ اَللّٰهُ يَكُ عَيْنًا وَبَغْرٌ
بَعْدُ وَبَغْرٌ عَيْنًا - یعنی خوش گرداند

ترا خدا و خوار و بدوار دشمن ترا

بَغْرٌ سٌ (بغیرت) بَغْرٌ بَعْدًا دَشْمَنٌ
روح شد

وَأَبْغَضَهُ دَشْمَنٌ دَشْمَنٌ اَوْرَا
مَا أَبْغَضَهُ اِلَى شَاكٍ لَا يُقَاسُ عَلَيْهِ

بَغْرٌ اَعْضَاءٌ دَشْمَنٌ كَرُوْدٍ بَاكِرٌ
بَغْرٌ اَلَيْهِ بَغْرٌ دَشْمَنٌ كَرُوْدٌ

اورا بوسی

بَغْرٌ (بغیرت) دشمن نمودن

بَغْرٌ (بغیرت) بِنِي مَبْعُورَةٌ
بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و فعل فریه از آبرو

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت نیست بیدین یا چشمه

است بسیار آب و دخل ممالک حضرت
صلوات علیه و سلم

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و بَغْرٌ رُبْعٌ

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و بَغْرٌ رُبْعٌ

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و بَغْرٌ رُبْعٌ

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و بَغْرٌ رُبْعٌ

بَغْرٌ رُبْعٌ (بغیرت) بَانْفِخ
بغیرت و بَغْرٌ رُبْعٌ

بَسْكَة - مؤنث یقال جمع **مَسْبُوكَاتُ** اسم جمع
رَبْعَال (كشد او استر بان
 حفص بن یحییٰ - کزیر محرم
 بوده
 دن) **بَعْلَانُ** جمعین گردانید اولاد
 ایشان را
رَبْعَلٌ تَهْنِئَةً - ست و مانده گردید
 و نیز **تَهْنِئِلٌ** نعت از رفتن شتر یقال
 تَعَلَّتْ لَابِزًا مَشَتْ بَيْنَ الْمَشَاةِ
 وَالْعَسَقِ وجمعین گردانیدن
 اولاد یقال **تَرَجَّحَ فُلَانٌ فِي بَنِي فُلَانٍ فَعَلِمَهُمْ**
ب غ م ر بَعَامُ ، بالضم یا بک
 و شتر و گاو در شتر
(بَعُومٌ) کعبور دخت معدل که
 صحابه بوده
 دن من) **بَغِيَّتُ الطَّبِيبَةِ بَعَامًا**
 و **بَعُومًا** بضمها یا بک کرد او هر چه
 بچه به نوم ترین آواز ظبیه **بَعُومٌ**
 نعت است ازان و **بَعْمَةُ النَّاقَةِ** که
 قطع کرد خیدن و در از نمود آنرا و **بَعْمٌ**
 فلان صاحبیه کشاده گفت سخن
 با وی و نیز **بَعُومٌ** و **بَعَامٌ** یا بک کردن
 گاو و شتر و گوزن و بز کوهی
بَاغِمَةٌ مباحثه سخن گفت با کسی
 آواز نرم
وَبِحْتَمِ به یا بک کردن آبر و شتر و گاو
 و شتر و گوزن و بز کوهی
ب غ ن ج (بَعَجُجٌ) بسیار
 کوه گردون
ب غ ن د ر بَاغِمُدٌ بفتح
 ظمین بهر چه
ب غ و د بَعِيٌّ یا بفتح یا بضم و سلم

وَبَعِيٌّ یا بضم یا بفتح و سلم
 خواسته نارسیده و میوه درخت غصا
بَعُوقِيٌّ و بیت به پیشاپور
(بَعُوقِيٌّ) حرکت حسین فرزند مسعود
 نسبت بطرف بغشور که مذکور شد
 دن) **بَعَالِطِيٌّ** بقوا یا بک یا بک
 است
ب غ ع م (بَعِيَّةٌ) یا بکسر و الضم
 مطلوب و حاجت
 یقال فی بنی فلان **بُعِيَّةٌ**
(بُعَاوٌ) بالضم و المد بسته
 و **بُعَايَةٌ** بسته و کسب یقال له **لَذُو**
بُعَايَةٍ یعنی او کاسب است
بُعَايِيٌّ (طالب جویند **بُعَاةٌ** و **بُعِيَانٌ**
 جمع و نافرمان و **جَمَلٌ يَبَاغُ**
 شتر که بار دار نکند و اند تا قرا
رَفِيَّةٌ یا بفتح کرده نافرمان از طاعت
 امام عادل
(بَعِيٌّ) کعبور زن کار
 جمع و بسیار بست جو کتده دریزه
 کاسبی نمائنده در دیدن
(بَعِيَّةٌ) مطلوب و حاجت و کم شده که
 آنرا جوینده و طایفه **بُعَايَا** جمع
 مباحثه جانب جتنی یقال **بَعِيَّتٌ**
 المال من مَبْعَايَةٍ -
 دن) **بَعِيَّتُهُ** یعنی و **بُعَاوٌ** و **بُعِيَّةٌ**
بَعِيَّتِي و **بُعِيَّةٌ** یا بکسر بسته آن را
 و عانت کرده اما در طلب و **بُعَاةٌ**
 الشیء بر طلب این چیز داشت اولاد
 و **بَعِيَّتُ** الامة یعنی ذکا کرده و
 یعنی تکلیف بسته کرد و تعدی بود و عدل
 کرد از حق تاثری نمود و سها و زبرد

از حد و دروغ گفت و **بُعَاةٌ** نافرمانی
 کرد اولاد و **بَعِيٌّ** للفوس فی مشیاء
 بناز خرابید و سوت نمود و **بَعَالِطِيٌّ**
 یا بک و **بَعِيٌّ** الشیء تامل بکسیت به
 سوا آن اشکار کرد و **بَعِيٌّ** الوادی احد
 سما و **رَحَلَةٌ** و **بَعِيٌّ** الجبوح
 اس گردید و **بَعَالِطِيٌّ** و **بَعَالِطِيٌّ**
 یعنی و عوان **بُعَاوٌ** و **بَعِيَّةٌ** یعنی و **بَعِيَّةٌ**
 چیزی از دست رفتن و **بَعِيَّتٌ**
السَّمَاءُ و **بَعِيَّتٌ** بارید باران
بُعَاةٌ الفیء که بر طلب این چیز است
 اولاد و یاری داد در طلب این و **بُعَاةٌ**
 المال نافرمان گردانید اولاد مال
بَاعَتِ الامة **مَبْعَاةً** و **بُعَاةً**
 زنا کرد قال الله **لَعْنًا** لا یخسر هونها
فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبُعَاةِ
(أَبْعَيْتُهُ) جسم آنرا و **مَا أَبْعَيْتُ**
لَكَ أَنْ تَفْعَلَ - سزاوار نیست ترا
 و **كَذَلِكَ مَا أَبْعَيْتُ لَكَ**
(مَبْعَيْتِي) شیر که سداب شد
(بَعِيَّةٌ) جسم آنرا
(مَبْعَاةً) بغارت کردند با هم
(أَبْعَيْتُ الشَّيْءَ) آسان گردید و
مَا أَبْعَيْتُ لَكَ لَنْ تَفْعَلَ سزاوار
 نیست ترا و **كَذَلِكَ مَا أَبْعَيْتُ لَكَ**
(أَبْعَيْتُهُمْ) جسم آن را و نیز **أَبْعَيْتُهُمْ**
 امانت خواستن و طلب خواستن آنرا
 کسی و بر طلب و داشتن کسی را
ب ف د بَاغِمُدٌ بکون غاد
 اجتماع ساکنین شهریت در کرمان
 عرب بافت
ب ق ت دن بفت الایقظ
 ایست قدرت را

و**بِقَات** (كظم مراد من قلب و لقب
 عبد الله بن معاوية بن ابي شيان لقب
 بن عبد الملك بن مروان
بق شادن، هفت آهرا -
 نظر کردن آن را و گدا
 بقت طعامه و حدیثه +
بق رالبقر، بقره ضعیف بقره
 تخان و لایبغرا لاف و الام و ذوق
 بقر و ادیت ما بین آنکه دعا
 رتبه - و دعوت بقره و عین
 است معدد کرازه موضع دهنا
 و قرآن بقره موضعیت بدیار
 بنی عامره و عین البقر چشم
 است در شهر حاکم و عجوز البقر
 نوعی از انگور در آن سیاه و کلان و کرد
 بسیار شد و طبعی کم دار و اول فلیسین
 آنرا از آنکه او را خند
بقره، کاه و نر باشد یا ماد و قدر بقرات
 و بقره ضعیف و بقران و بقره انقود
 بقره حق و بقره جمع با قدر و بقره
 بقره و باقور و باقور اسم جمع
 و طرزیت، ابق یا فاکس کربان سپید
 بقره جمع
بقره، هر دو دروغ صحیح بقال
 جاءنا بالحق و البقره
بقره، صاحب لقب محمد بن علی
 بن حسین بن علی بن ابی طالب رض
 بیرون دید بقره فی العجم و گیت
 پیروز چشم و شیر که اسد باشد
 فتنه باقور فتنه مزین فتنه کله فاند
بقره، کاه و نر باشد یا ماد و قدر بقرات
 و بقره ضعیف و بقران و بقره انقود
 بقره حق و بقره جمع با قدر و بقره
 بقره و باقور و باقور اسم جمع
 و طرزیت، ابق یا فاکس کربان سپید
 بقره جمع
بقره، هر دو دروغ صحیح بقال
 جاءنا بالحق و البقره
بقره، صاحب لقب محمد بن علی
 بن حسین بن علی بن ابی طالب رض
 بیرون دید بقره فی العجم و گیت
 پیروز چشم و شیر که اسد باشد
 فتنه باقور فتنه مزین فتنه کله فاند
بقره، کاه و نر باشد یا ماد و قدر بقرات
 و بقره ضعیف و بقران و بقره انقود
 بقره حق و بقره جمع با قدر و بقره
 بقره و باقور و باقور اسم جمع
 و طرزیت، ابق یا فاکس کربان سپید
 بقره جمع
بقره، هر دو دروغ صحیح بقال
 جاءنا بالحق و البقره
بقره، صاحب لقب محمد بن علی
 بن حسین بن علی بن ابی طالب رض
 بیرون دید بقره فی العجم و گیت
 پیروز چشم و شیر که اسد باشد
 فتنه باقور فتنه مزین فتنه کله فاند

بَقِيرٌ الَّتِي شَقَّ بَطْنُهَا وَلَدَهَا
 (بَقِيرَةٌ) چادر یک شکافته بے سستین
 پوشند و قلعه است مدائن شهر
 است جاب شرقی آن
بَقِيرٌ، کزیر نام محدثت که سپهر
 عبد الله بن شهاب بود
بَقِيرَةٌ، نام اسپ عمرو بن مخرم
 اشع
بِقَاد، کشاد و باق و بان آهنگرو نام داد
 و موضعیت بسیار جن در رگ
 عاج و بازیت و فتنه البقار -
 و ادیت بنی اسد را و عمتا
بِقَارِيَّة، بیاض شد و عصا سخت
بِقَارِي، کسان و لید و القان
 با و دروغ مرگ و مینر جلوسا
 بالبقار و البقار
بِقَارِي، کسب بازیت که بغاری
 آن را که بقره گرد
بِقَارِيَّة، بالفتح و طریق
 امبقور شکافته شده
بِقَارِي، کبقل جولا به
بِقَارِيَّة، کبقرت مال و مشع
بِقَارِي، مصغرا آنکه خیر در وی نباشد
بِقَارِي، کبقران، کبقران گیا هیست
 رس بقور الطیب بقرا شفقت
 داشت گت بیارگاه و کفولام عزول
 اذا رأی الغزال کلهم و بقیر الاول
بِقَارِي، بالفتح و بقرا فردمانه مینای
 شد از زمین و عد و مانده گردید
بِقَارِي، بقره شکافته بقرا بقرا
 عن جنوسها ای شقی بطنها عن لدا
 و کشته: سسراج گردانید آنرا و مندر
 حدیث الافک فبقرت اما الحدیث
 در اسد یا در علی و ناقص

ای فتنه و کشفه و در حدیث هر دو
 سیان علیه السلام فبقوا لا یرض
 یعنی دید آب در زیر زمین و بقور
 بقی حلاوت تقیش کرد و بقی
 با مورایشان
بِقَارِيَّة، بازی بقی بقی بازی
بِقَارِي، فراخ و کشته و کشته
بِقَارِي، فراخی در مال و عمر
بِقَارِي، کبقرت و کبقرت و کبقرت
 ساخت و کبقرت و کبقرت و کبقرت
 مانده شد و شک کرد و بقی بقی
 و قوم را در با بقی بقی خود بشه مقیم
 شد و بجای رفت که جزای مسلولم
 نمیشود و بقی بقی بقی بقی بقی
 حریص گشت بقره درون مال و بان
 و اشمن آن از مردم در رفت بقره از
 شام و بقرت کرد از زمین بقره بقی
 دیگر و بقره الذاک - و کوش شد
 در خانه و بقره العرس برداشت
 دست دراه و بقره کف و کف و کف
بِقَارِي، فراخ و کشته شد
بِقَارِي، بقی بقی بقی بقی بقی
 دهانه آن سیرک و مانده مور و مانده
 درخت شمشاد دست تا بقره بقی
 رطوبت امعاد براده آن با عمل موی
 راقوت و هر دو انبوه عمر مانده و در کسرت
 منع کند با سپید خم مرغ نافع و ناست
بِقَارِي، بقی بقی بقی بقی بقی
بِقَارِي، بقی بقی بقی بقی بقی
 فادسی آن را خوش ساسی کردند
بِقَارِي، بقی بقی بقی بقی بقی
 و فراهم آمدن مشاع و یک با کربان آن
 و بسان دادن کسی بر سوم یا چهارم

حصه حاصل این و العمل من نص
 (بِقَط) حرکت ثمری که وقت بریدن
 از خطه داس بیفتد و زود مردم و
 ریاضت متفرق و باره چیس
 (بِقَطَة) باضم کرده مردم و حاجت
 نشان
 (بِقَاط) کفر اب شتی از پیو
 (بِقَاط) کفران نفل دانه منفل
 بَقَطٌ فِي الْجَبَلِ تَبْقِيطًا - برآمد
 کوه و بَقَطٌ فِي الْكَلَامِ وَالْمَشِي -
 شبانی کرد - وَبَقَطَ فُلَانًا بِالْكَلَامِ
 غیب کرد او را بخت - وَنَقَطَ الشَّيْءُ
 جاود آنگه کرد آن و مِنْهُ الْمَثَلُ
 بَقِيطًا یعنی جدا و دور کن آنرا
 تبدیل کرد که را معلوم نشود و اصل
 مثل آنست که مری از حق سبحانه
 معشوقه خویش آمد ناگاه شکرش بچید
 و پدید کرد خانه را پس معشوقه گفت
 بَقِيطِيهِ لِمَثَلِ اَيْنِ دَرِحِي كَيْسِي كَرِيْمِي
 از مری استورسے کار و حید و تیر
 طلب نما منده
 تَبْقِطُ الْخَبْرَ - گرفت آنرا اندک اندک
 بق ق ط (بِقَطْر) بصرف هم
 (بِقَطْرَة) باهمای سفید فراخ
 بق ق ع (بِقَع) باضم چاهیت
 یا همان سقیای لقبی و بنا برست
 موضعیت در شام و یا رکب باین
 معنی بدون الف و لام آید و آب کشانیک
 چون آنها جا سجا از آب تر و دیده باشد
 و قوی که بر آنها جامه مرقع باشد
 و من قول الحجاج نَكَيْتُ قَوْمًا بَقَعًا
 حگانه جمع آب قع
 (بِقَعَة) بدفع باشد که در آن

آب گرد آید و باره زمین ممتاز از زمین
 حوالی خود بقیع و بقیع جمع
 (بِقَع) حرکت پسلی در مرغ و سگ
 اَرْضٌ بَقِيعَةٌ - کفره زینے که در آن
 نمهای چیس باشد
 (بِقَاع) کصاحب گفتار یا زان چیس
 سگ چیس
 (بِقَاعَة) مرد زیرک تیز جوش که کسی
 او را فریفتن نتواند و مرغ بر حذر که
 از ترس آنگه شکار کرد ویرا بشور و زود
 نیاید و از کولها آب خورد و سختی
 اصابعه خرد و بقیع قطام و یعوف
 یعنی از غبار و عرق بدنش چیس گردید
 (بِقَاعِ كَلْبٍ) کتاب موضعیت نزدیک
 دمشق و قبر ایاس علیه السلام در آنست
 (بِقِيع) کایر موضعنی که در آن تیغ
 بر نزع درخت باشد و بَقِيعُ الْعُقُودِ
 مورستان - مِنْ كَانِ يَهْجُرُ الْقُرْقُودَ
 فَدَاهَبَ وَبَقِيَ اسْمُهُ - وَبِقِيعُ الرَّبِيعِ
 و بَقِيعُ الْخَيْلِ - و بَقِيعُ الْخَجَّابَةِ
 بجای مجرم و جیم موافق اند در مدینه
 (بِقِيع) کزبیر موضعیت ربنی عقل
 را و آ بیت ربنی عقل را
 و این بقیع سگ يقال نَقَطْنَا
 الْبَقِيعَ بَقِيعًا بِأَلْفِ مِائَةِ نَقِيعَةٍ
 (بِقِيع) چیس بقیع جمع
 (بِقِيعًا) سال قه ناک یا سال فراخی
 که در آن غل هم باشد و بد طبیعت
 و در بیت پیامد و آ بیت تیغ مریسته
 حبس را و آ بیت بنی بلال یا مدین
 کوه لب و آ بیت بنی سلیمان یربع
 را و روستا معیت میان موصل و
 نصیبین و در بیت نا جا هر جلد نایه

طن را و در روستا معیت از مضامین
 منج و آ بیت بنی قیل را و بَقِيعًا
 ذِي الْقِصَّةِ موضعیت که ابو بکر
 صدیق رض بر آن ساختگاری لشکر
 اسلام بجیت قتال مردان در آنجا
 رفت و بَقِيعُ الْمَسَاحِ نام موضعی
 (بِقِيع) مصفر سال کم با بدن
 (بِقِيعَان) باضم موضعیت نزدیک
 عین کبریت و بَقِيعَانُ الشَّامِ
 خادمان و بندگان اهل شام بجیت
 سپیدی و سرخی آنها یا بر آن آنگه از
 روم و از حبش اند
 (بِقِيع) چیس گردید - و بَقِيعٌ يَهْجُرُ
 بِنْدَهُ كَرْدِيَانٌ وَبَقِيعَتِ الْاَرْضِ
 مِنْهُ خَالِي شَدَّ مِنْ اِزَانٍ وَبِقِيعِ
 الْمُسْتَقِي اِزْ اَبِ جَابِجِ بْنِ كَيْسٍ زُكْرُوْدِي
 بَقِيعٌ بَقِيعًا رَفَتْ يَقَالُ مَا اَدْعَى
 اَيْنِ بَقِيعٌ هُوَ - وَبِقِيعِهِمْ بَقِيعَةٌ رَسِيْمٌ
 ایشان را سختی و بلا و نیز بقیع سخت
 نفس و بتان نمادن کسی بَقِيعُ الرَّجُلِ
 بَقِيعٌ بَقِيعًا جائے فت و منزه ما ادعی
 این بقیع - وَبِقِيعِ الْمَسَاحِ التَّوَكُّلِ
 جا بجایی رنگ گزاشت جلد را و منزه
 حَدِيثُ ابْنِ مَرْثُومَةَ اِنَّه رَأَى رَجُلًا
 مَبْعُوعَ الرَّجُلَيْنِ وَ قَدْ تَوَكَّلَا بِرُؤْيَا
 مَوَاضِعِ فِي رَجُلِهِ لَمْ يَكُنْ بِالْمَأْمُوعَاتِ
 لَوْ نَهَا لَوْ نَمَا اَصَابَهُ الْمَاءُ
 وَبِقِيعِ كَوْنَهُ بِجَوْلَانِ تَغْيِرُ رُوْدِي
 (بِقِيع) کانصرف ستانفت
 بق ق ق (بِقِيع) کایر
 بسیار گوی
 (بِقِيع) پش و منزه الغل اصغر من
 بَقِيعَةٌ و سبیل پنا من به بر بن جمع

مردک و ابقله الله و لبعير و - اے
 جمع النقل و ابقعل القوم - چریہ
 ماشیہ قوم سبز را
 نقل و نجبة الغلام تبقيلا یعنی
 ریش بر آوردن کودک - و نیز تبقييل
 سیاست کردن
 رتبة نقل بطلب نقل آمد و تبقيلو
 الماشية چریہ سبز را
 انتقلت ماشية چریہ فعل
 و ابقعل القوم چریہ ماشیہ قوم
 سبز را
 ب ب ق م ر بقم، بقره بقتیل یعنی
 بقاء کلمات خدا پسند که رسید
 آن را و نیز بقتیل بقره جز آن که در
 وقت ندانی پریده باشد و درشتن
 بنا بر در تراشه و در کران و مردکم نقل
 است
 ا بقم، بقتیل بقره چوبست - ش
 که ریش بریزان بران شک کنند و
 بفارسی ترا بگویند و درشت آن
 بزرگست و برکش بزرگ بدوام
 ماند و جبت التسمیه قروح کهن و
 جراحات تازه و قطع خون نافع و بیخ
 آن که یک ساعت است
 ب بقم، بقتیل بقره چوبست
 یا قوم زده می همان بخار سولاس
 سعید بن عاص است که منبر شریف
 ساخته است
 دس، بقم تبقيلا یا گردید شتر
 از خوردن عنفوان
 و تبقيمت الغنم، ویر خیز و سران بار
 گردید که سبند از بار کما سے شکم
 ب ب ق ن (أخذوا ببقنة امرئ)

و النون مشدة وزير عويان بود در اندک
 از بنی تمود
 ا ب ق ن الرجل باخصب و فراخی
 سال شد ناحیه او
 ب ب ق و دن، بقاء بعينه بقاء و
 نگریت و نظر کرد بسوی و و بقوته بقوه
 و بقاء و اشطار کردم او را و حقا و
 نگه بانی و نمود و منه ابقه بقوتك
 مالك و بقاء و تانك مالك یعنی نگاه
 او را چنانچه نگاه میدار می مال خود را
 ب ب ق ی ابقلم زیت و زندگانی
 از باقی، زنده و یکی از نامها با بقی
 و قد توضع موضع ضيق المصدا
 و منه قوله تعالى فهل ترى لهم من باقية
 ای بقلو و الباقیات انصالحات
 عملی صالح با سبحان الله و الحمد
 لله و لا اله الا الله و الله اكبر و نماز
 و بقیه بقره
 و بقیه بقره، که عوس و بیض زیت و
 زندگانی و رعایت و رحمت بقیا با بضم
 و القه مشد
 بقیه بن محمدا - کر ضی حافظ
 اندلسی است
 ا ب ق یة، مانه يقال بقي من الشيء
 و زیت و زندگانی و رعایت و رحمت
 و اصلاح میان قومی و ضم و درایت
 موبد او و بقیة ینهون عن الفساد
 و بقیة الله خذوا فی طاعة الله و
 اشطار ثوابه او العالة الباقية لكم من
 الخيرات و ما ابقى لكم من العلال
 دس، بقی بقاء و بقی و بقییا
 زیت و ماند در جهان ضد فنی
 دس، بقاء بقییا اشطار کرد ویرا

و نگریت بسوس و و ادیت و
 مانه و فی الحدیث بقینا رسول الله
 صلی الله علیه و سلم ای استظرتنا
 و ابقاه زنده و باقی گزاشت آنرا و منه
 ابقاه الله - و ابقیت علیک ترم
 نمودم بر تو و رعایت کردم بقال لا ابقی
 الله علیک از ابقیت علی و ابقیت
 ما بیننا - مبالغه نمودم در افساد آن
 و نیز ابقاه اصلاح میان قومی
 و ابقیات الخیل، اسپانیکه باقی
 ماند و خمار آنها بعد از قطع رفت
 اسپان دیگر
 ابقاه زنده و باقی گزاشت آن را و نگه
 داشت و منه المثل بقی نعلیک و ابقی
 قد میك یضرب عند الحفظ للمال
 و بذل النفس فی صونیه
 و بقاء زنده و باقی گزاشت آنرا
 و ابقاه زنده و باقی گزاشت آنرا و شرم
 داشت او را و ابقی امین
 الشیء گزاشت بعض آن را
 ب ب ک ا بک و بکا و مقصورانها نیست
 بکاءه و بکاءه کی و فی الحدیث یخون
 معاشر الا نبیا و فینا بکا ای قله الکلام
 الا فیما یحتاج الیه
 دس، بکات الناقة بکا بافتح
 و بکاءه و بکاءه او بکاءه با بضم
 که شیر شد - ناکه بکسی و بکیه
 نعت ستانان بکاءه بالکسر و بکاءه
 جمع و نیز یکی بمعنی قیل است
 از هر چه
 ب ب ک ب بکاءه، لقب عبد السلام
 هر چه که از کلام حدیث است
 ب ب ک ت دن، بکته، زما ویرا

بیشتر و چون دستی و مانند آن همیشه
 اورا بکروه
 بککة تَبَكُّعِيَةً - بمعنی خورد
 و نیز تکبت در شتی و سرزنش کردن و
 غلبه نمودن بکبت
 و مَهَكَةٌ (مکدث زنی که بعد از هر
 دختر پسزاید
 بک ر د بکرو) بانفع و الفم شتر بچرا
 جوانه یا شتر خجالتناشش ساله یا
 شتر بچ سال دوم در آمده تا اینکه
 دندان نمیش آغلند یا شتر بچ و دوساله
 سوم در آمده یا شتر بچه که دندان
 نمیش نه بر آورده باشد آبکرو و بکرو آن
 و بکار و بکاداة با کسر و الفتح جمع
 قال أبو عبید البکر من الابل بمنزلة
 العتی من الناس البکره بمنزلة العتاة
 و القلوس بمنزلة التجار و البعیر بمنزلة
 الاسان و الحتل بمنزلة الرجل و الساقه
 بمنزلة المرأة و فی المثال صدق سن بکرو
 بضره فی الصدق یعنی آکا ایند مراد
 کتون خاطر غرور و اصل مثل آنست
 که مرده شتر را ببا کرد و از باغش
 پر سید که چند سال است گفت ذسال
 درین اثنا آن شتر بر مید و صاحبش
 و بدخ صدق گفتن گرفت و این کلمه
 است که بدان شتر کرده و دسال سیال
 را تسکین دهند پس هرگاه شتری این
 شنید گفت صدق سن بکره و نصب
 سن بران تقدیر است که مفعول باشد
 و صدقنی بمعنی عرفنی یا منصوب است
 بدان جهت که بجای مضاف الیایع
 شده و آن لفظ جز است یا منصوب است
 پنوع خاصه لے فی سن مدخ آن

بطریق توسع و مجاز است یعنی فاعل
 صدق باشد و بالفتح بر قبیل است
 نام موضعی در بلاد طے و باین معنی
 بدون الف و لام آید و أبو بکرو -
 عبد الله بن ابی قحافة است رض
 در بکری (نسب است بسوسه
 ابی بکر و بسوسه بنی بکر بن عبد منات
 و بسوسی بکر بن وائل
 (بکرو اوی) نسب است بسوسه
 بنی ابی بکر بن کلاب
 (بککرة) چرخ چاه و آن چوبه گرد
 باشد که بران چرخ مانع کند و
 رس بر مے گز است آب کشند یا محله
 شتاب رو و باین معنی حرکت هم آمده
 و قال الاصمعی اذا كانت البکره
 علی رکبته متوجّح فهی بکرة و اذا
 علی رکبته جزیر و فی حاله بکره حرکت
 و بکرات جمع و هو من شواذ
 الجمع لان ضمة لا یجتمع علی فعل الحرف
 مثل حلقه و حلق و حنّاة و حنّاة و حنّاة
 یقال جاؤا علی بکرة آیتهم اذا حادوا
 معا ولم یختلف منهم احد و شتر ماده
 و طقه کوچکی از حید شمشیر و آب است
 مرعی ذویب را نزدیک بکرات
 و آبیت مرینی جعفر را باین بکرات
 و آب بکرة نفع صحابه بوده که پدرش خاریش
 یا مستروح نام داشت و او چون بیدنایع
 قعود بر چرخ آویخته بزیر آمدن آن حضرت
 صلے الله علیه وسلم اورا با بکره کنیت کرد
 (بکروتان) دو کتا سپیده بر زمین است
 و بکره مرینی جعفر را
 و بکره با کسر و فیه یقع علی الرجل
 و الموالا البکرة جمع وزن فانکره
 جمع (بکرو) جمع

یک شکر بیش نزاده باشند اصل بکره
 و کورد که بران و منه لحدیث لا تکلون
 البکار اولادکم کتب النصارى و مکه و
 پیدا که مانند آن بیشتر نشد باشد
 و کله ماده که هنوز بار بار نشده با کله ماده
 جوان و ابر بسیار باران و فرزند شمشیر
 و پیدا که بیل از سوسه هنوز دیگر
 نزاده باشد بسوسه فیه المذکور و الموث
 و درخت انگور که پیش ازین بار نیامده
 باشد و منزهة بکره و یکبار رضا
 و فی الحدیث کانت ضربات فککة
 اذا اذاعت علی قده و اذا عرضت
 حرکت با در و بکرو، حرکت با در و بکرو یقال
 بکروا کما تقول سحوا
 رجل بکرو فی حاکمته - کتف
 و بکرو نیز در حاجت خود بکرو
 کفیه مشد
 (بکرو) بضمین قلعه است در زمین
 ابکرة یا بضم با در و بکاه و تقول البکره
 بکرة اے باکرا فان اتفه بکرة یوم بعینه
 قلت بکرة غیر معروف و هم من الظرف
 الی لا یتکون بککر
 (بکرو) کصبور باران اول و همی حنا
 بن زودرس
 (بکیر) کز سیران اعلام است
 (بکیر) کسفینه نو باره و حزابین زودرس
 (بککاه) بانفع و دوشنبه گی
 (بککار) کشاد و مینست نزد یک
 شیر از و از اعلام است
 (بکاکر) باران اول و همی زودرس
 از هر چیزه الموث بالساء
 (بککوه) و حزابین زودرس
 (بککو) جمع

بالتع (زبان آرد صبیح کسید زبانش
 در سخن چیده شود
 و بالتعانی) اگر بکلیف طرافت و زین
 نماید چسبند از آن نداشته باشد
 و بالتع (زبان آرد می تیز زبانی
 کردن در عوت زیرکی نمودن
 و بالتع) یعنی بتعانی است
 بآن تا مریدانم بچقدر طعنه
 گران زبان زخاف و دردم
 بالث (بالت) در جد ماک بن خزیمه
 بکلیت) تا میر علف ریزه خشک سار
 کسید گردیده است
 (بالت) از اباغ است می نرم شود
 بالثاق البشوق) بعضی آب
 در آه در جاس یا آنکه منسب باشد بر
 زمین ماریق جمع
 بال ج ریلج) بافتح ندرتین است
 و جیل ریلج مرد شاه و در
 قوام بلع عامی است در بصره
 و ریلج) یعنی سپیده صبح و شاه کی
 میان دو ابرو و در آن کلمه لقا ریلج
 (ریلج) بضم تیس شاه گیسو غافل
 و کذا است
 (ریلجان) کسب من وضعیت در
 جره و وصیت و مرد
 (ریلج) کسب از علامت
 (ریلج) اشبهتین بکسبین یا کسی است
 (ریلج) روشن و آشکار و منه الحق
 ریلج و آنکه اهل ریلج معرفت شده ابرو
 و مقصد فی صفة البیض
 الله نسیه بله ایلج الوجه ای شیره کاکر
 یله الحاجلینا وصفه بالقرن
 انزل الشکر بالضم قد سپید

یا قند سووه معرب از فارسیست
 (ریلج) معرب بلید نافع صده و
 سیفراست
 (ریلج) الصبیح بلو جبا روشن
 شد صبح
 (ریلج) بکلم بکشاو
 (ریلج) بکجا شادمان و غیره
 ریلج کشارکی ابرو و کشاده ابرو شدن
 ریلج الکلیج روشن شد و ابلیج
 برید او کشاده کردن را
 ریلج بخندید شاد شد و ریلج
 الفصح روشن شد
 ریلج القلیج روشن گردید صبح
 (ریلج) نیک بودی اشک
 (ریلج) کشاده و سپیده گردیدن
 بالجم البیضاء الدابة
 بست یا ساکتور رجعت حتی که رسید آنرا
 بالجم) حرکت غوره خوابیدن
 طالع بر نجومی
 احمد بلخی بن جاهد بن بکران
 ابرو محدث بوده
 (ریلج) آله و کرس کمن در مکان سال
 طایر است سوزان بر بزرگ ای کرس
 که اگر یک پرش در راه طایر دیدن
 سوزانده بلجان جمع
 (ریلج) کسب نیست که نه بلنیز کرد
 (ریلج) کسب و چای که آبش خشک
 شود باشد و مرد قاطع رو
 و ریلج) از بیجاگاه اطلاع که مستعمل
 صباغان مغرب است
 (ریلج) که سبب تک
 (ریلج) القری خشک شده و
 و بلع الرجل نکوحا - در ماند و مانده

گردید و بکلم الماء رفت آب و
 خشک گردید و کذا لک بکمت الکریمه
 و بکمت خفا در آنه انی نشد زیاده
 و ابلع الخمل بلع آرد و خرما من
 و ابلع الشکر مانده گردانید او را
 و بلع الرجل یعنی تکلم الرجل است
 و منه الصدیق استغفر لهم کما هو اعلم
 ای ابا و اکانهم اعیو عن الخرج صفا
 و اعانتیه -
 (ریلج) با هم انکار کردند
 بالرح (ریلج) بکمتین بنا
 که بر زمین منسب میباشد و مانند دانه
 مستدر و غرغره آن بکمت اخراج از کس
 که در حلق مانده باشد مانع
 بالجم) بافتح ندرتین سندین
 و حول و شهریت در خراسان
 (ریلج) و نفع مرد متکبر و بزرگ منش
 (ریلج) باضم جمع میسر که شهریت
 بجزیه یقال له تان و تلح و ابالجم
 فلیقات و بکلام
 (ریلج) حرکت بزرگ منش
 (ریلج) و خست کون مانند
 و خست انار و کل خوش نما دارو
 (ریلج) دن کول
 (ریلج) کفراب و خست سندان
 (ریلج) زن بزرگ شریف ناسب
 (ریلج) بانکه زنان کلان برین
 (ریلج) حرکت شهریت نزدیک
 ایورو
 (ریلج) بکلم بزرگ منشی گرد
 (ریلج) نعت است از آن
 (ریلج) یعنی بلع است
 (ریلج) بلع است
 (ریلج) بلع است
 (ریلج) بلع است

د تباخص، سطر شد بسیار گوی
 بیل خ ع و بکنع، بکنع
 موضعیت یمن یا بهاسه
 متنا و متنا نیست
 بیل بیلان حرکت که معتقد و
 باغش حیران عام باشد یا عام و خاک
 کور و کور سمان و خانه و نشان
 بیضه نما آن بر مرغ و منه المثل هو اذل
 من بیعتة البیلادی من بیعتة النعام
 التي تنزلها و شهرت و جریرو شهرت
 در سبب، رهیت و رفند او و کوس
 ست بهاسه خدی ابداد جمع
 سینه و کف دست و یکه از منازل
 آن شش ستاره است و در مرغ قوس
 گو یک از نریز که شتیبانان عمق آب
 بدان اندازه کنند و زمین کفها
 میمان دو ابرو و عنقر چیزه و زمین
 آتش تا افزو خور کولای سینه
 کرد و گرد یا وسط آنست و آنکه مانند
 عراق و شام بیلان جمع
 بیلان، بافتخ که معتقد و جائز
 حیران عام باشد یا عام و خاک
 زمین یقال خذ بیلان و بیابان
 مانند بهره و دمشق بیلان جمع
 شهریت در اندلس و اذان شهرت
 سعید بیدی این محمد که از شیوخ معتقد
 بوده و یکی از منازل میان نعام و حد
 ذابح و کله اذان عدل کرده بیلان
 میرو و آن شش ستاره کردست
 بر شکل کمان واقع شده یقال قلاب
 و اصبع البیلان - دان چه زمین سینه
 شتر و کاشا گی میان دو ابر
 بیلان، باضم کوی بند یا سیم و اذین

که جان آب را سمت کند
 بیلان، کشالی میان
 بیلان، الوجه، بیات آن
 ربالد، حساب مقیم و لازم جلش
 بیلان، از اتباع تالان است و منه زمین
 حدیث العباس فی تالان بیلان و فروکش شدن بزینے کور آن کس
 رآبیلان، کند خاطر و بزرگ خلقت و باشد و بر گردانیدن هر دو کف دست
 مرد کشته ابرو
 بیلان، کساحتی و کندی خاطر
 رقیلید، کند خاطر و کند و افسرده دل
 که نبشاط نهاییه
 رقیلید، بیری و میت نزدیک منبع
 رقبیلون، دل شده بے عقل
 بیلان، و در تقریرس موضعیت نواحی
 رقبیلندی، کجمنطی پنا
 بیلان، بالمکان بلوذا مقیم
 و لازم گرفت و بد ساخت آنرا
 و سن، بیلان و لازم گرفتند زمین
 راد و جنک
 رعبس، بیلان بیلان - ست
 کند خاطر گروید
 بیلان، کشاد و ابرو شده
 رآبیلان، ایشا، دوسانید و لازم
 گردانید ویر اسماط و آبیلان
 خداوند ستور سست و کند شده
 آبیلان، بالآذین و وسبب زمین
 رقبیلان، کمن حوض کند
 رقبیلان، بئشیر و چوب دستی
 زدن یکدیگر
 بیلان، تبیلید، متوجه نشد بچسب
 و بخل کرد و داد و خویشتن را بر زمین
 اسب و مرد کند خاطر کران سنگ
 رقبیلان، الشحابة خارید
 مضرب خلعت و شمشیر کند و غیر است
 و بیلان، الفرس سبقت نکرد
 و فرات روم

بسیار در دو بین
 بیلان، بجکاف بدت نمودن و دست
 بردست زدن چنانکه آواز کند و تغییر
 شدن و در بیخ خوردن و اذین
 و مسطه شدن بر شهر دیگر
 و فروکش شدن بزینے کور آن کس
 و باشد و بر گردانیدن هر دو کف دست
 کفرندی شتر استوار
 اندام پر گوشت
 بیل و روح (و قرآه بیلان زدن و توبه
 و بیلان، بدون الف و لام و اذین
 جانب که با کوس بطریق جده و منه
 المثل لکن علی بیلان قوم عجمی
 فی التخزن بالاقارب قاله بنی سبیل
 بقاعه لما رأی قوما فی خصب اهل فشد
 ر بیلان، توماه فریب و یقال ناقه بیلان
 و المنون زائد آه -
 ر بیلان، خویشتن را بر زمین زود
 ایفا و وعده نکرد
 ر بیلان، ایفا و وعده نکرد
 ر بیلان، مکان فراخ شد جلش
 ر بیلان، الحوض سندی گشت
 و شکسته گروید ر بیلان ویران
 شدن نبات
 ر بیلان، سبیل و کد بیلان، سبیل و نریز شده
 ر بیلان، له الحوض برابر زمین
 گروید حوض
 ر بیلان، بیلان، کجمنطی پنا
 حلقوم و سر سعه که مجرای طعامت
 حلقوم هر سته یا آنچه چنان با خدا حلقوم
 اسب و مرد کند خاطر کران سنگ
 مضرب خلعت و شمشیر کند و غیر است
 و بیلان، الفرس سبقت نکرد
 و فرات روم

بیلکام: با کسر روم اند خاطر کران
 سنگ مضطرب حقیقت بیلدامة مثل
 ریلکندهم کسندن بمعنی بدم است
 ریلدلم الرجل ترسیده خاموش
 شد و
 بیل دوم بیلدلم کجعفر شیخ ضیاء باشد
 از حقوقه است نقیصت و تنبزه
 بیل رود بگولیم کتنور و سفور و سطر جرم
 است مشهور بجزیره که بلبلر جمع
 و نیز کتور کتنور و فرب و ولید
 بزرگ از سلاطین بنید
 بیل ز بیلز بهترین دو کتاه ذین
 شب یاسک حال یحیی بلیه دانت من العصف
 علی فیس لاحوان امرأه بلروانات میدا
 بیلز بشهید الزم سطب
 سیبوی
 ریلدیزه لقب ابو القاسم عبدالعزیز
 احمد المصدقی و صدیقی آن - ایتنا
 فرقانی ضبط نمود
 اطمین کرایدیز بالکسر طین
 رعیت
 مبالزة به هم چسبند اطرردن
 ایشزه میت گرفت از آن و نیز
 ابتلاذ با هم چسبند از آن کردن
 بیل سر بکس حرکت مرد بخیر یا
 کسید نزد و است و بیت و انجیر
 میوه است مانند انجیر
 ریلکس با لغت عربی که بفرسی آن
 روزگ گویند
 ریلکس بضمین نرسک کتبت است
 سخ بیوه نمایند
 ریلکس کاتف نامیده خاموش بر
 آن فوج و اول و

ریالیس که صاحب شهر است بر شط
 فرات و از آن شهر است احمد محمد
 ابن بکر و جماعتی دیگر
 ریلاکس کسحاب کلیم معرب از پلاس
 فارسی بکس جمع و در دعائهم
 ار ایلیک الله علی البکس و آن غراب باشد
 از پلاس آن کنده از کاه که رانگوش
 کسند بران کشته کشته و نیز
 زمانه بر موضع است در دمشق
 شهر است ما بین واسط و بده
 ریلاکس کسند از پلاس فردس
 ریلسان محکمه و تحقیق است کوچک
 مانند درخت دریا و در زمین شمس که
 از توابع حضرت روید و روغنش
 منافع بسیار دارد
 ریلس کعبه طعام اندک یقال
 ما ذقت غلوسا و لابلوسای سبأ
 ریولکس با بضم و فتح الهم رندانی
 است و نیز اعاذنا الله منها
 ایلدیس نام شیخان
 ایلدیس کاسر شته را و استوار
 کشتن خواه
 ایلست المناقة آواز مرد ناقه
 خایت خواش کشتن و ایلست مین
 زمة الله نامیده و منه ایلدیس
 او هو انحمی - و نیز ایلدیس تخم
 اندر مکیمن شاسته خاطر کردین یقال
 ایلکس فلان اذا سکت خمی - مبلیس
 لغت است آن
 بیل سر ک ریلکس کجعفر و زنجیر
 میا بیت که چون در جامه خلد به خواهی
 پیدا کرد
 بیل سر مریلسام با نلسه تعبیه
 است

در برسام
 ریلکنشام کسند از قطران
 ریلکس خاموش شده از بیم و نترست
 و ناپسند نمودند که خواجگ
 (شبه اسام) مدعی با هم است
 بیل سر از پلاس انصاف نرسد
 است مانده پلاس بلسنه که
 ایلکسان مدور است در بیل سر
 بیل سر ن ریلکس کوشک و نیز
 بیل سر از آفتاب مفرجه
 سینه بکس نبوس شد
 ریلکس با نلسه یک ریخت
 ریلکس آنکه در سطر است
 بانصی بزیوت نون جمع برخلاف
 قیاس یا منضمی - احد است و بیلکس
 نریا عکس آن است
 ریلکس کزکک طائریست مانند
 هر و بلیس یا بضم و بضمه یک
 ریلکس کسند ۱۰۰ بیت در صعب
 مقرر در آن دیر است که آن را در
 بیل سر گویند
 ریلکس آنکه است منضمی جمع
 و طائریست که بیضه نرسد و هر
 بکام صی جمع
 مبالصه با کس بر جستن جنگ
 بلصته و من مالی تسلینا
 آن است نو و او چسبند از مال خود
 بلصت القم کم شیر شد گوسین
 نبلص الارض با کس چرانید گیاه
 آن را و نبلص الشی بنیان
 طلب کرد آنرا تبلیص که بدل
 بیل سر و است آن را و تبلیص القم
 الارض چرم گوسیند بر

کیا ہاں را

وَابْلَنْقَى رَفْت وَاْبْلَنْقَى مِنْ

شیا پہ پرہوں آمد ازاں

بَلْ ص ق بَلْعُوقِ اجاسوی

نمودن و پنہاں طلب کردن چیزے

و نوز و یکی جتن بمردم

بَلْ ص م اِبْلَصَمَ بِلْمَمَةِ

گریخت

بَلْ ط رِبْلَطُ وَيَضْمُ اَلْخِرَاطِ

اِبْلَطَهُ بِالضَمِّ و قول امر اربعین

نَزَلَتْ قَلْبِي عَشْرُ بَنِي دَرْمَاءَ بِلَطَةِ

یعنی مدت درازست یا زمانہ مفلس

یا نامگماں یا نام پشتمہ یا مراد ازاں

خانہ دست کہ از شد فرض داشت

اِبْلَطُ (بضمتیں صولیاں بجاک و

حرکتیں ازلش)

اِبْلَاطُ (ط) کسجا ب زمین رست و ہوا

و سنگما کرد سرے و جزاں گستر

بہند و ہر زمین کہ بر آں سنگی سخت

پختہ گسترده باشند و وہیت در

و مشق دار است منکر محث ابن

علی و قلعہ است فداندلس و موضعی

ست در مدینہ ما بین مسجد نبوی و

بازار کہ مدائن سنگها گسترده اند و

شہرے بودہ میاں مرعش و آنجا کیہ

کہ اکثر خراب ست و موضعی ست

در قسطنطنیہ کہ سیف الدولہ اسیراں

و در اسجا مقید میداشت و وہیت

در طلب و بلوط اَلْاَرْضِ ر ر ک

زمین یا شہاے طلب اند زمین

یا بس و ثقیل و خیل و مسک بول بِلُوطَةِ

یکے و ندانہ کشید و انقطع بِلُوطِی

منقطع شد حرکت من یا شکستہ شد دل

من یا پشت من و بِلُوطُ اَلْاَرْضِ

نہا ہست کہ برگ آں ببرک کاسنی

ماند مدرو مفتوح و محل طحال ست

بِلُوطِی (ط) زمیناے ہوار و برابر

و بِلُوطِ الدَّارِ ط گستر و خانہ را

و اِبْلَطُ اَلْاَرْضِ اِبْلَاطًا ر سید

بلا طرین و اِبْلَطُ الدَّارِ بلا طستر و خانہ

و اِبْلَطُ الْجُلُ اِحتجاج و بے مال لشت

و پختن ست اِبْلَطُ بھولا و مَبْلَطُ

بکسر اللام و فتحها لغت ست

ازاں و اِبْلَطُ اَلْقَوْمِ (یک

برود و ہر مال قوم را و اِبْلَطُ

فَلانَا الحاح کرد پروے در سوال تا

ایکے لعل شد

و بِالطَّفِ مَبَالِطَةً اعیب کرد مرا و

بِالطِّ السَّابِجِ سرخوش کرد در شادوسی

و بِالطِّ الْقَوْمِ بشیر ز و ندیکہ گیرا

و بِالطَّوَابِئِ فُلَانٍ فرود

آمد ندنی فداں را در حرب

و بِلَطُ اَدْنَةَ بِلِیَطًا بگفت ساز

ز در عرش اوتار و گرفت و بِلَطَا

فُلُوقًا مانده شد در رفتن و بِلَطُ

الدَّائِرِ - بلا ط گستر و خانہ را

و مَبْلَطُ کعلم خانہ بلا ط گستر

و مَبْلَطُوا بشیر ز و ندیکہ گیرا

و اِبْلَطُ بعید شد

در آن قلعہ و اشجار و چشمہا ست

بَلْعُ (ب) کسر و سولخ بکرہ بقیعہ

بجو مرد بسیار خوار زمین الف و م شہرے

ست یا کہ ہست و بِنُؤُ بُلْعِ - یعنی

ست کوچک از قضاوتہ و مَعْدُ بُلْعِ

معرفیہ منزلیست مرستہ را و آن

و قَبْلَهُ اللهُ تَعَالَى اَرْضًا بِلْعَى مَاءٍ لَكَ

گفتہ طلوع نمود اں دو ستارہ است با ہم

استعارن دستور در مجرای یکے خنے

و دیگرے روشن و تاباں و اں را با بلیغ

مخوید کرد یا فرود خوردہ است دیگرے را

در شب اخیر از کا نون دوم ماہ رومی

طلوع میکند و در اول شب ماہ آب

غروب کے نمای

و بِلْعَةُ (ب) مرد بسیار خوار

و قَدْرًا بِلُوعًا کصیر رو یک فراخ شکم

و بِالْوَعَةِ چاہ سرتنگ در خانہ کہ در

آں آب ہاں و جزاں جمع شود و جا

دست در و شستن

و مَشْدَانِ مِثْلَهُ بَوَالِیغٍ و بِلْعَالِیغِ جمع

و مَبْلَعُ (ک) مقلد طق

و مَبْلَعُ (ک) کثیر مرد بسیار خوار

و بِلْعَانًا (از) سکار جاست نام

سہ اسپ اسپ عبد اللہ بن حارث و

اسپ اسود بن برفاعہ و اسپ نبی

تدوس

و بِلُوعًا (ب) جو ہر مرد بسیار خوار

و بِالْعِ اِتمام یکے از دو ستارہ سولخ

و بِلْعَالِیغِ بِالضَمِّ و بقیعہ آبے دواز کردن

از طق (م) بِلْعَانًا فرود آں را

و اِبْلَعْتُهُ اِبْلَاعًا فرود خوردم اورا

و اِبْلَعْتُهُ اِبْلَاعًا فرود خوردم اورا

وَبَلَقَتْ بِهِنَّ الْعِلَّةُ - سخت شجره را
 او و بَلَقَ الْمَنْزِلَ - بجگفت رسید
 منزل را
 بل غ (بَلْعُ) قَطْرُق شَهْرِيَّت
 صقاله را بسمت شمال سخت سرد و عامر
 آن را بلغار گویند
 بل غ م (بَلْعَم) غَطِيَّت از
 اخلاط چهارگانه بدن
 بل ق (بَلَق) حَوَكَة مِيسِي وَ سَبِيحَة
 دست و پا سے ستور تاران و خسیره و خزانہ
 بزرگ و حق اندک در خام که سست سبیه
 ست دور و ازه و سنگیت بین شفاف
 مانند آب نجیسه
 بَلَقَه ، بِالْعَمِيسِي
 رَابِلَقُ هَزِيْمِيَّةٌ وَمِنْهُ الْمَثَلُ طَلَبُ
 الْأَبْلَقِ الْعَقُوقِ (یعنی طلب کرد محال را
 زیرا که عقوق مسنعه باردار است یا
 أَبْلَقُ عَقُوقٌ صَبَتٌ مَشَقٌّ اِزْ عَمَقٍ یَعْنِي
 تَمَكُّنًا مَتْنًا ، وَالْأَبْلَقُ الْفَرْدُ طَعْمٌ مَد
 تیار مرستول بن عادیار که چشش یا
 سیاه علیه اسم بنا کرده و زیاده و کله
 جزیره بران شکر کشید و عاجز آمد به
 نیل مقصود و بازگشت و گفت تَمَرٌ مَارِدٌ و
 عَمَّا الْأَبْلَقُ دَمَارٌ دَهْمٌ طَعْمٌ اسْتِ دَرُودٌ
 ایندیل کرد با شجره آن نخواست
 بَلْعَاءُ) ماده چسبید و شریست بنام و
 آبست عربی الی بکر و نام اسپ
 احوض بن جند و نام اسپ عیزاره
 بَلَقُ قَمِمْ بَجُوزَةٌ وَ قَضَمُ الْبَاءِ بِبَابِ
 یازمین نرم هموار یا آنکه بجز درخت
 رخا می او بگزود یا ند یا زمین که هیچ
 زده یا ند و موضعیت بنا چیه بجزین بالک
 کاظمه و آن بزلم عربان سکین

جنبیاں ست و عماره بن طارق آن را
 بلفظ جمع آورده (م) قَوَسَتْ مِنْ
 اَيْمَنٍ فَبَلَقَتْ -
 (بَلَقَتْ) کز جیرا بسمت راست بود
 که رزمه اسپان سبقت بر می و یا آن
 وصف بدنام بود و منه لثقل یجری
 بَلَقٌ وَ يَدٌ مَّمْ بَلَقٌ مَدْحٌ كَسِيٌّ كَوْنِيَّةٌ
 که احسان کند مردم او را بید می یا فغانید
 بَلَقُوقٌ) کثور زمین که هیچ نرود یا ند
 بَلَقُوقٌ جَمْعُ
 اَبَالِقَانُ) کبسر لام و بیت برود
 (بَلَقَانُ) بفتح لام شهرست
 نزدیک ورنید
 (بَلَقُوقًا) معانفت به و بَلَقُ
 السَّبِيلُ الْأَخْجَارُ - برودیل سنگها را
 و بَلَقُ الْبَابُ بَلْعًا) تمام کشاد و در را یا
 سخت کشاد و بند کرد از لغات اضداد است
 و بَلَقُ الْجَارِيَّةُ - ر بود
 دو سفیرگی ویرا
 (م) بَلَقُ الْفَرَسِ بَلْعًا) سیرک
 میسه گردید و سپید دست و پا شد
 تاراں و بَلَقُ دَبْلَقًا - لغت است
 اذال
 (م) بَلَقُ (م) شجر گردید
 اَبْلَقُ الْفَرَسُ اِبْلَاقًا) یعنی بن
 الفرس ست و اَبْلَقُ الْبَابُ تمام
 کشاد و در ازه را یا سخت کشاد و بند کرد
 از لغات اضداد است و اَبْلَقُ الْفَخْلُ
 چهره ابق بر آورد
 اَبْلَقُ) اصلش نمودن چاه زمین
 را به نختن ساج و اَبْلَقُ مَبْلَقَةٌ -
 لغت است اذال
 اَبْلَقُ الْبَابُ تمام کشاد و مسعد در

اَبْلَقُ الْفَرَسُ اِبْلَاقًا) نیک بوق
 شد اسپ
 اَبْلَقُ الْفَرَسُ اِبْلَاقًا) یعنی
 ابق الفرس ست
 (اَبْلَقُ الْفَرَسُ اِبْلَاقًا) روشن دمن ز
 شد راه
 بَلَقُ قَسِ (بَلَقِيسُ) بِالْكَسْرِ مَعْدِيَّةٌ
 پیرش هر دو نام داشت قیل لما و فذات
 بَلَقِيسُ عَلَى سُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ
 لَهَا لَا بَدَّ لِكُلِّ امْرَأَةٍ مَسِيَلَةٍ مِنْ زَوْجٍ فَكَلِمًا
 اَمَّا كَانِ لَا بَدَّ مِنْ فَنَدُّ وَ تَبِعَ تَعْنَى الْمَلِكِ
 ذَائِبٌ الْأَصْنَوفُ فَتَزَوَّجَهَا فَوَلَدَتْ لَدُو
 قِيلَ إِنَّ سُلَيْمَانَ تَزَوَّجَهَا وَ لَمْ يَصْرِفْ لِك
 بَلَقُ قَطْرُق (بَلَقُوطُ) كَعَصْفُورٍ كَرِيهٍ
 (بَلَقُوطُ) كَعَصْفُورٍ كَرِيهٍ و عا بسمیت
 بَلَقُ قَعِ (بَلَقَعُ وَ بَلَقَعَةٌ) بِالْفَتْحِ زَيْبُ
 بجا ب و گیاه بفتح جمع و فی الحدیث اَبْلَقِيْنُ
 الْكَافِرِيَّةُ تَدْعُ الدَّيْبَانَ بَلَقُوعٍ وَيُقَالُ
 مَنْزِلُ بَلَقُوعٍ وَ دَائِرَةُ بَلَقُوعٍ اِذَا كَانَ تَعْنَا
 فَاَنَّكَ اِسْمًا قَلْتِ تَوَلَّتْ بَلَقُوعًا لِهَاءُ
 زَن مَحْضٌ بِي خَيْرٍ وَمِنْهُ الْحَدِيثُ يَشْرُ
 النِّسَاءِ الْبَلَقُوعَةُ
 (سَمُّ بَلَقِي) تَبْر صَافٍ يَجَانُ رَكْنًا
 سنان بقی
 (طَرِيقٌ صَلْبٌ بَلَقُوعٌ) راه پیدا
 و روشن
 (بَلَقَعُ الْبَلَدُ) بے آب و گیاه است
 (بَلَقَعُ الْكَرْبُ) و رفت اندوه
 (بَلَقَعُ الصُّبْحُ) روشن شد
 بَلَقُ قِنِ (بَلَقَانُ) كَغَرْقِنُ وَ كَحَسْر
 ارفاق و بیت در صحرای آن بقیته نیز
 گویند و اذال ده است علامه عربین
 رسلان فقیه شافعی

ب آس بلك بختين آهاز ہے کر از
 جنہ یہ ن بچ وہن بانگستا بر آید و این
 بطریق بازی باشد
 رکارف : کما جزا زده ابی معرفیه
 دن ملکته امینت آنرا
 ب ا کث ابلکثه : بفتح نزع
 از موش بزرگ
 ابلکثوث از بوز نام مرے
 بکاکث موضعیت و این ہر
 سہ در الف ظلام آید
 ب ل سع بلكه بلكعه
 بر تان را
 ب ل بیل بافتح ح میں آید حقوق
 مردود ز خود سوگند باطن کروانند باز
 دار و سخت خصومت جنگ جو
 دیر دہ دام سوگند خراستگار
 و علی بن موسی بن حسن بن بل
 محمد بن بودہ
 بیل مخففہ حرف عطف است و
 برات اضراب آید اگر بعد آن جملہ
 واقع شود و معنی طراب یا ابطال باشد
 نحو : ملو کنذا نحن وکذا بئحانہ
 بل جنہ مکر موت ای بل مہ
 عبائر یا انتقال ز غت فرض بیکر
 و آں رسم رقیہ فتحی بل نوثر و ن
 الحیوہ الدنیا و اگر بعد آن مفرد واقع شود
 بل تلفظ بود و میں صورت اگر قبل
 آن امر باشد چون اضرب زیداً بل
 عمر یا تیسرے موجدی باشد قام ریلا بل
 عمر و ما بل خور و سکوت عند گردانہ
 و اثبات حکم با ہے با بعد خود کند و اگر
 قبل آن نفسی یا نفسی بود نحو ما قبل زید بل
 عمر و د یقیم زید بل عمرو و ما قبل خود

را سجا لہ بگیرد و وصفہ ما قبل را برائے
 بعد ثابت گرداند و اجاز الورد و عبید
 الواریث ان تکون ناقلاً معنی النبی
 او النبی الی بعد و علی قولہم ما زیداً
 بلواعدہ و یأخذ بالصدق و یختلف المعنی
 و نیز کو فیہا بعد غیر نبی مانند آل عافطیہ
 و ازین جاست کہ نحو کثرت یذ بل یاک
 درست بنا شد و گاہ متصل بل لا
 زیادہ کنند و این لا بعد ایجاب بر
 تا کہبہ اضراب باشد ضمیر و جہیک
 البذل لایل الشمس کولم یغص للشمس
 کشفه و أمواه و بعد نفسی بلے تا کہبہ
 ما قبل کقولہ و ما جرتک لابل تراد فی
 شغفاً هجر و بعد تراخ لا الی
 اجل و نزو بعضی معنی زب آید
 اع بل مهمته قطعت بعده مهمته
 ای تربت مهمته و قوله تعالی من القرن ک
 الذی کوبل الذین کفروا قل الاخفش
 عن بعضهم ان بل معنا معنی ان فلان
 صارت القسم علیها و قبل بل حرف
 ناقص و نقصانها مجهول و کن لک هل
 قدان شئت جعلت نقصانها و او
 قلت بلو فلو تدر ان شئت جعلت بل
 و منهم من يجعل نقصانها مثل آخرها
 فیدغم فقول بل و هل وقد بالتشدید
 بلة تری یقال ریح بلة ای بل
 و تازگی جوانی و فیہ مودت و شگوفہ
 و رخاں خار دار و مو مانند یکہ در صل
 براید و شگوفہ عرفہ و شگوفہ سیم
 شہد آں و تو انگرے بعد فقر و فقیر علی
 بر قرظ کہ نوے از منیہاں است یقال
 جاء فلان ولم یاتنا بلسه و لاله الهله
 من الفرح و لاله من المنیر و البکل و ما

اصاب هله و لاله ای شتیاً
 بیل با کسر شفا از بیماری مباح نقل
 هو لک جعل بیل یا از انواع است قولہم
 هو بل للال یعنی از فتنہ و صاحب
 و سار است و هو بیدی بیل یعنی
 او چنان و درست کہ عاشق معلوم
 نمی شود و در آن دوازده لغت دیگر
 است بیدی بیل و بلیان بکسر تین تشدید
 اللام و لیل و بلی لحن و یکسر بلی
 کوئی و بلی کولی و یکسر بلیان محرکہ
 مخففہ و بلیان بکسر تین و شد لیل و
 و بلیان بکسر لیل و فتحها و فتح اللام
 المشددة و بلیان بالفتح و تخفیف
 الماء و یقال ذهب بلیان زنی
 بلیان و گاہ مصروف آید یعنی بجائے
 رفت کہ در یافت نمی شود کہ بجاست یا
 علم تہست یا موضعیت پس میں یا
 موضعیت از اعمال ہجر یا معنی اقصا
 زمین است و قبل فالما اذا کان للناس
 بیدی بلی و ذی بلی و بلی بقرہم و طوا
 بلی اما بعد و بعد بعضهم من بعض
 بلة) غمہ درخت سرد تری و نسا
 و خیر ضد بدی و رزق و جہب زبلنے
 و قصاصت و قبل قبح لسان علی
 مواضع الحروف استمراراً علی المتطبی
 و سوا مشہ
 بلی) کہیلے ترا گمری بعد
 افلاس
 بلة) باضم تری گیاہ ترو بقیہ صفت
 و تازگی جوانی و بقیہ مودت
 جمع و باس معنی در آن وہ لغت
 و میرست بکله بلة و بلول و بلولتر
 و بلة و بلة و بکله و بکله و بکله

قبلی یعنی تامل است و قبلی آند
غیر و خاک بر اینست پیکر خود
متبیل شیرک سب باشد

باعتیل باشد از بیماری و بعدی
بمن و پیشه حال او بعد از

لاغری و سخی
بیل بیلانیا بالکسر سنت اندرین
بوسه ناک شده

رطبیه مبداءه و بیلانیا بر اینست
ما و تحریک کرد

بیلانیا بافتح اسم مسدود است ازین
و نیز بیلانیا سخی که نمید نشود و
در او سخن زبانها و مختلف شدن

آن و منه سخی کتاب البیلانیا
لعید بس شریه البحر سخی فی
بیلانیا الناسین و ذکیر

مذکور الین و در طریق آرا و
ساع و نمره است سیاه در
صدف و سخی آند و دوسو

تبلت الالسن در او کت زبان
قوم و تبلت الابل الکلام پاک
چو بدشتران گیاه را

بل م
بلم حرکت اسپان ریزه و سنت
آند و سخی ناکه بصل و آسیدگی

زج آن از شدت آند و سخی
نم و سخی

بکته سخت آند و سخی ناکه بصل و
آسیدگی زج ناکه از شدت آند و سخی
زج ال بصله شدید و آسیدگی

ب
بالمه و سخی و تره است که شناسا
بدرماندگی و بلیت بزهره و مریک عمل

ابله کی و منه الثل الال یناشق
الابله یعنی الال منقذ است
بکله شب مودت

بیت و کجید پیگیه بیروسی برهای
رود گراں و غریه پی پی پی پی

خرس بیل جمع
بیلانیا در صفت درین یاد رسندی
بند و منه السیون فی البیلانیا

و عبد الرحمن بن البیلانیا مراد
بن الخطاب است رن
بلا و کز اب شو گیا و سبز

البلیمر بالکسر عنبر و البلیمن
ببلا و بالکسر ناکه که باگ نخت از غایت
آرزو کس

ن بکت لفاقه کس خوه شد ناکه و
آسید و فح گردی از شدت آرزوی ز
ابلهت الناقه یعنی بکت لفاقه است

و ابلم خاموش است و نیز ابلام آسید
ب یقال نایت شغبتیه مبلنیا و
زشت نمودن کار بر کس

مبله کس ناکه باگ نخت از غایت آند
کس و آسید و فح از شدت آرزوی
ز و ناکه که هنوز بر دس ز نخت باشد

و کچ تراوه
تبلیم زشت نمودن کار بر کس یقال ک
تبلیم علیه امره که دست آند و سخی

ب
ببلان کس او گرا به و مرفی بل ل
ببلان تنوع

بفتح کس بل مبر و ناسه بر پیرو
بکسر است بسبل تنوع

بللعه زن و از دهن بسیار گوسه

بل ن ن
ببلیخا کوشنده است سبت نجره سب با بلباب
محمد بن محمد بن ناصر بن بلنجر محدث

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

بل ن ن
بلنک کس و بلیخا
بلنک کس و بلیخا

ست و بلفظ غیر تفسیر کردہ اندوایں مرتق
 قول آن کہ آج است کہ آن سال از الفاظ استقامت
 پیش رو منہ بہ ششانی رہنے سے یا
 بگذار دیں :-
 مابہت جینہ :-
 بیلہ کہ آداسے سلیم دلی ونیک تہا
 و خوش خوی ہے بری
 بلاصتہ سے تہ بہ بالتحریک ست
 و خیل ابلہ مردانہ ان یا سلیم دل ہے
 شریا حق ہے تیز و مرد و محض ہے شر
 و خوشخوے کتر سندہ بقایق امور
 یا بسیار سلیم دل تہ جمع :-
 رنی الخدیث الثرائل النجۃ ایلہ یعنی
 ایلہ فی امر لادنی الیلۃ ایتما مہینہا
 و صفا کیا س فی امر الاخریہ و غیش
 ایلہ زیت بانا زومت :- و شبایہ
 ایلہ جوئے خوش گو یا کہ صاحب آن از
 آفتناے ناز خیزد اور
 بلہاء زن ابلہ و ناز کہ لب
 ستانت و رزانت از چیزے
 نردوزن نادان تا تجربہ کار از
 خاندان بزرگ و نام ناز
 س بیلہ نلما و بلاصتہ ابلہ شد
 رکب عن محبتہ و ناز از محبت خود
 ابلہتہ ایلہ یا نیت اورا
 تیلہ ابلہ شدہ و نیز تیلہ خود را ابلہ
 نمودن ہے آگہ باشد و گم شدہ را
 جستن و بے راہ رفتن بدون رہنا
 و استفار از کسی
 تیالہ خود را ابلہ نمودن ہے آن کہ
 باشد
 بیلہ و ربلہوس کنضفر مکان
 فرخ

بیلہ و س بیلہ ششانی کردن در
 بقار
 بیلہ ص بلمص دو میا زیم
 و ششالی کرد
 تیلہ ص الخیل از جامہ برامہ
 بیلہ و ق بلیق کبفر ضعیف
 بلیق بالکسر زین بسیار کلام و سخت
 سخن
 بیلہ ن بلیتہ بضم ایبا و نواشی
 عیش تیلہ لا زلت ملتی بلیتہ
 مبعی فی بلیتہ
 بیلہ و فلان بلیا سفار بالکسر
 یعنی سفر آزمودہ و کس و لا غرشتہ است
 دران و بلیطری یعنی غالب بر بری و آزمودہ
 کارست دران بلیو مایل دانندہ مصالح
 مال و سیاست آن ابلہ جمع
 بلوۃ آزمایش و سختی و دریا نیت چینی
 و کشت آن
 بیلہ کتبہ پشمانہ کلاں از بزم و مذکور
 ست در ابل
 بلیوی کہ عوس یعنی بلوۃ ست
 بلیوی کبشتری موضعیت و ردینہ
 ن بلاء بلیا و بلاء آزمود و دریافت
 حقیقت آن و کشت آن نمود
 ابلہ ابلہ ابلہ ابلہ ابلہ ابلہ ابلہ ابلہ
 و نعمت داد و منہ الخدیث من ابلہ
 مذکور فقد شکرہ و ابلہ اعز ما ظاہر
 کردہ بروے عذر خود را و قبول نمودن آنرا
 و ابلہ الخیل سوگند داد اورا سوگند
 خورد بر اسے اولازم ست و تعدی
 ابلتہ آزمودم اورا و دانستم و
 حقیقت وہ دیانتم و خبر بر یہ ہم
 از دوسہ و بلیی ہمرہ سوگند گرفتہ شدہ

ششانی گریہ و لذت ابلہ تیلہ یعنی ستیہ
 ششانی و نیز ابلہ ہمتا کردن و منہ
 حدیث حدیثہ لغتکون لعا امانا
 اولتقلن و حدانا
 تیلہ آدموم ویرا
 بیلہ ی فلان بلیا سفار بالکسر
 یعنی سفر آزمودہ و کس و لا غرشتہ دران
 و بلی طری غالب بر بری و آزمودہ کار و کلا
 و بلی مایل دانندہ مصالح مال و سیاست
 آن ابلہ جمع
 بلی کشتی قبیلہ است از تصاعد
 کبوی منسوبت آن
 بلیتہ نازہ بر گور خداوندش بستندی
 تا ببرد و عرب مالیت کمان و شمشیر
 کہ صاحبش بران نازہ مشورہ خواہد شد
 بلیا جمع :- و آزمایش و سختی و دریافت
 چیزے و کشت آن
 بلی آری وہی جواب استفہام معقول
 با کجند تو جب ما یقال لک
 بلاء آزمایش نعمت باشد یا محنت
 و سختی و اندو کہ لا غرکنندہ جسم و شوق
 ست بریں و یقال نزلت بلاء علی
 الکفار کقطام دادی ست و یابی
 ابلہ نام موشے
 بلیانہ شہرست بمررب
 و هو بلی بلی کشتی و کبیر و بلیان
 و بلیان مذکور ست و بلی ل و کذ اللہ
 ذی بلی کہابی
 س بلی اللہ بلی و بلاء اکنتہ ویر
 جامہ کوشہ مال نعمت ست از وہ
 و بلیتہ اللہ بمررب لایمگر دانیدہ شدہ
 نازہ
 ابلہ ابلہ اکنتہ نازہ و بلیانہ

و اگر کسی را یکی از اینها ملائکه و مینی کند که
 و خدا خلقت آن را و نیز اولاد کفایت
 فراوانی و نواز و برتر از خداوندش است
 تا میوه
 و بلاغ کند که هر چه از او نیز توبه باقی برگر
 خود در حق است تا بیرون
 ما بپایه و به اولاد و بلاغ و مبادی اتقان
 بخیزد و با کسی که بود که با بال و لامل
 و لامل با کسی که حاصل بلاغ و مبادی
 مثل عافا لله عافیه حلت ایامها
 محققا بنا تا علقه لعل لامل و لیس
 من باب الطاعة والطاعة
 ابلو لی العشب و از شد گیاه که
 شتر خوردنش تو است
 س م م (بقره) با فتح تا سطرین آواز
 از نادرهای رود بوم جمع و شهرست
 کربان
 ر بقره با ضم بوست که چند باشد
 س ن س (پانزدهم) بلخ نون بی
 ست و بنجارا و از است طوان بن بکره
 و البریم بن احمد و کعب بن احمد و احمد بن
 س ن ت (بنت) با ضم دهیت
 در بنسب
 و بنت عند قتیبا بن برید و بسیار
 سوال کرد از او و گفته بگذاست
 کرد و قاب شد او بجهت نه گفته
 آمد پیش هر چه در دل داشت باسی
 در میان نهاد
 س ن س (بنت) علی بن ابی
 س ن س (بنت) علی بن ابی
 س ن س (بنت) علی بن ابی
 س ن س (بنت) علی بن ابی

هر ایش عنبط عقل و مورث خون
 و مسکن او جامع اورام و شور و درد
 لعل و ترین آن سیاه و سرخ است
 و نیکوترین آن سپید
 (بسیج) بالکسر اصل
 (بابو بیج) شکر است مشهور و مفکر
 ست در سبب ن س
 (ن) بیج باز کردید سیوه اصل خمیش
 (آبیج) خود را نسبت داد سجادان
 بزرگ
 (بسیج) بیج خوراندن آزار و
 بیج القبیله آواز کرد که از
 سوراخ
 (بسیج) کمرش کنگ خوراند که را
 در طعام
 س ن ح (بلیغ) بعضین عطایا
 کان اصله کسح
 (ن) بیج اللحم برید گوشت را و
 قسمت کرد
 س ن و (بند) با فتح علم بزرگ
 که زیر آن ده هزار مرد باشد سر ب از
 فارسی بنور جمع و بند کشتی گیری و بی
 که سکر آورد و نام موضعی و پیاده زمین
 بی شطرنج
 (بند) بالکسر دهیت بر او رسد
 (بنت) کسوفه و بره کون
 (عوف) بن بند و قید و محمد بن
 (بند و نه) کیبوری می مانند
 س ن و (بند) س نگر گاه کشتی از
 نامه صبا که تا فخر و شجر و دماں بسیار
 آید و رسد
 (بند) او با لکم آنگه خرید و فوخت
 و بر سینه او شد تا جری که تلخ

را نکه دارد تا بقیمت گریں فروشد
 بنا و زه جمع و محمد بنیدار ابن بشاک
 محدث بوده
 س ن و (بند) بالکسر کلوه
 کلین و ماته آنگه از اندر بند قویکی
 بنایق جمع و و پلوزه و بای سنی طلی
 ست گوئید تعلیق آن بیاز مانع نیش
 زدن عقربست و چون سوخته آن را با
 روغن زیتون بر یا فوخ کودک اندک بوی
 چشم و سرخی موی را زایل گرداند و
 بند ق هندای فارسی در تن و سبکی
 ریجاست منافع عجیب دارد خصوصاً
 در حق چشم
 (بند) قه بن منطه) چه قید است
 از زمین و مذکور است در ح و و
 (بند) قی) پارسکای گران بها
 (بند) قی) گلوه ساخت این
 چیز را و (بند) قی) تیزتر است
 سوخته و
 س ن و (بند) قی) خشکای
 پیرا بن جمع بنک است
 (بند) کان) بالکسر دهیت برو
 از آن ده است فخر بن عهد لوزی
 س ن و (بند) قی) مرو آرموده
 کار
 س ن و (بند) قی) دهیت از
 آمل نمراد است
 (بند) قی) دهیت برو
 س ن و (بند) قی) حرکتگر قتیاز
 شرف و فضل من نصر
 (بند) قی) دهیت بصر
 (بند) قی) دهیت از شرو بی
 (بند) قی) دهیت از آن پس ماند از آن